

Grundtvig-arkivet fasc.: 182.

Registreret af: GA d. / 5 1958 .

Evt. enhedens nr.: 7.

1. Titel el. kort indholdsangivelse:

Brudestykke af svaret til Rasmus Rask (jf. Til Læsere, Danne-Virke I, p. 297-306).

Antal sider: 4.

Antal blade: 13r - 14v.

Format: oktav.

2. Papirsort (farve og evt. vandmærke): blåligt; vmk.: bikube og HONIG

7. Ms.' første linie:

+ + +

Over det første Hefte af Tids-
(skriftet Danne-Virke)

3. Afmærkning (I. J. N. osv.): ...

8. Ms.' sidste linie: ønsket, mindre tilkei-
set mig selv.

Grundtvig.

4. Ortografi: ...

9. Tryk el. benyttelse: i den foreliggende
form utrykt, men tydeligt nok ud-
kast til Gr.s svar til Rask.

5. Andre ydre kriterier: ...

6. Indre kriterier (allusioner, citater m. m.): ...

10. Tidl. forskeres skønsmæssige datering(er): (1816)

11. Nr. i bibliografien: (jf. 297, I, p. 127).

12. Indholdsregest:

Roser Rask's recension for mådehold "i sin Daddel" - og for "Sagkundskab". Den fortjener et udførligere svar, end Gr. her kan give, "men da det endnu turde vare nogen Tid, førend jeg kan fremlægge mine Undersøgelser om de nordiske Sprogs Slægtskab og Forskiellighed, synes det mig passende at svare foreløbig med et Par Ord."

Gr. sætter specielt ind på spørgsmålet, om "hvorvidt den danske Almue nogensinde har talt Islandsk." Gr. hævder, at det danske sprog "saa godt som noget af de mest originale vi kiende, er skikket til at udtrykke Forestillinger, Følelser og Begreber paa en eiendommelig Maade...". Han mener, at det ingenlunde er afgjort, at vore runeindskrifter er affattet på Islandsk (som af Rask hævdede) og kan ikke følge Rask, når denne siger, at "vi uden Islandsk kan fyldestgørende forklare nogen Paragraph" i de danske landskabslove. Gr. siger tværtimod, at "en Islænder uden at kunne Dansk vist skulle vare sig for at forklare Lovene saa godt som Man i Dannemark efter Reformationen har forklaret dem, uden at kunne Islandsk." Gr. går endog så vidt, at han anser det for sandhed, "at Man i det tolvte Aarhundre-

de skrev i Dannemark et Sprog, der i Grunden er det samme som vi nu bruge, men aabenbar et andet end det Man paa samme Tid skrev i Norge og paa Island."

Slutter med at fastslå, at hans interesse for Scriptores ikke er udsprunget af ønsket om at få overdraget arbejdet med dette værk.

Sml. iøvrigt trykket (jf. rubr. 9). Stykket her udmærker sig ved korthed - ingen stilistiske finesser, men en saglig og rolig fremstilling.

Datering: 1816.